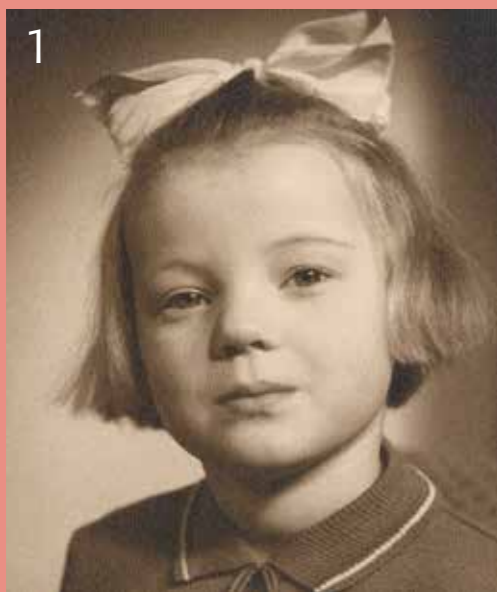

Schipperen tussen drie moeders: haar driftige pleegmoeder en diens lieve huishoudster in Oostenrijk en haar biologische moeder in Nederland. Al die krachten maakten een pleaser van **Getty Kaspers** (1948). Rond de winst op het Songfestival – *Ding-a-dong*, 1975 – kon de optimistische zangeres alsnog aan de tijd van haar leven beginnen.

TEKST: LIDDIE AUSTIN. BEELD: MARK UYL

DOOR DE JAREN

1. In Weiz, 4 jaar oud
2. Bloemen voor Getty, 14 jaar, nadat ze een songfestival in Steiermark won, 1962
3. De overwinning van het Eurovisie Songfestival met Teach-In, 1975
4. Getty, 28 jaar, samen met Regina (de Oostenrijkse huishoudster)
5. Met haar hond Obelix aan de Zunabrink in Enschede, 1978
6. De groep Balloon, samen met Wilma van Diepen (†) en John Gaasbeek, 1980

“Waar ik vandaan kom? Dat is een ingewikkeld verhaal. Ik heb twee moeders: een Nederlandse, biologische moeder die ik Ma noemde, en de Oostenrijkse vrouw die mij heeft opgevoed: Mama. En dan is er ook nog Regina. Mama gaf les op een huishoudschool. Regina was een van haar oud-leerlingen, een boerendochter die ze in dienst had genomen voor haar zorgbehoevende ouders. Nadat Mama’s moeder was overleden, bleef Regina. Maar ze verveelde zich en wilde graag een kind om voor te zorgen. Toen is Mama bij de kinderbescherming in Graz gaan informeren of er een kindje was dat ze kon adopteren. En warempel: ze hadden een jongetje en een meisje. Ze koos voor het meisje. Dat was ik, drie-en-halve maand oud. Tot aan de middelbare school was ik op zijn Oostenrijks Hauser, Gerti. Getty Kaspers werd ik pas veel later.”

“In het gezin waar ik terecht kwam, speelde Mama de vaderrol. Regina was de moeder die thuis was. Ze hadden geen relatie: Regina was de huishoudster, Mama haar mevrouw. Als we tussen de middag om klokslag 12 uur aan tafel gingen om warm te eten, zat Regina in de keuken. Ik snapte daar niks van: Regina was lief voor me, waarom moest zij in de keuken eten? Mama kon weleens driftig worden en me een pets geven maar Regina wist wat ze moest doen om mij in het gareel te houden. Zij deed alles op haar gevoel, Mama haalde haar kennis over de opvoeding uit het naslagwerk van Dr. Spock. Ik was liever bij Regina dan bij Mama maar dat kon niet. Ik moest schipperen en zorgen dat niemand boos op me was. Dat willen *pleasen* heb ik heel lang gehad.”

“Toen ik 7 was, vertelde Mama mij op aandringen van het Jugendamt dat ze niet mijn echte moeder was. Daarna werd ik lastig – hoorde ik altijd. Ik kan me er iets bij voorstellen. Op school vroegen kinderen waarom ik geen vader had en nu was Mama ook al niet mijn moeder! Wie dan wél? Ik had veel fantasie, dus als ik op straat vrouwen zag lopen, vroeg ik me af: zou dat mijn moeder zijn? Over mijn vader fantaseerde ik ook. Verwarrend, maar gelukkig had ik steun aan het geloof. Ik ben katholiek opgevoed. Voor mij was er een speciaal beschermengeltje, werd me verteld. Nog steeds denk ik dat we allemaal zo’n bescherm-

engel hebben. Je ziet hem niet, maar hij is er wel. Op bepaalde momenten in je leven word je gewaarschuwd of begeleid. Maar we hebben ook onze vrije wil, waardoor we soms toch het verkeerde doen. Dat is mij overkomen. Goed om je dat te realiseren: ik heb het zelf zo gewild. Niet iemand de schuld geven als het fout gaat, maar het zelf oplossen.”

“Als tiener zat ik bij de katholieke jeugdvereniging waarmee ik op kamp ging. Toen ik op mijn 16de na zo’n tocht thuiskwam, trof ik daar een Nederlandse vrouw die zei dat ze mijn echte moeder was: Ma. Het kwam voor mij als totale verrassing. Pas sinds kort weet ik dat Ma al een tijd bezig was geweest om contact met mij te krijgen. Dat werd door Mama afgehouden: laat Gerti eerst haar opleiding afmaken, zei zij, dan kan ze daarna zelf bepalen wat ze wil. Ik wist van niks. Achteraf had Mama moeten zeggen: kom langs om kennis te maken en dan zien we wel. Nu liep het zo dat ik meteen mee moest naar Nederland. Omdat Mama me als ongetrouwde vrouw niet officieel had kunnen adopteren, had ze niks te vertellen. ‘Das Kind gehört zur Mutter,’ zei het Jugendamt. Van de ene op de andere dag werd ik weggerukt uit mijn normale bestaan.”

“Wat bleek: Ma had in de oorlog een relatie met een Oostenrijkse soldaat van wie ze een zontje kreeg. Na de oorlog ging de soldaat terug naar zijn land maar zij kon niet meteen mee. Toen ze zich later bij hem kon voegen, was ze twee maanden zwanger van mij. In Oostenrijk is ze met haar soldaat getrouwd en toen ik werd geboren, zei ze dat ik een zevenmaands-kindje was. Haar man was verbaasd want ik was een stevige baby. Een arts-assistent bevestigde zijn vermoedens: ‘Dit is een voldragen kind.’ Tja, toen had je de poppen aan het dansen. Hij wilde me niet in huis hebben. ▶

‘Op school vroegen ze waarom ik geen vader had. En toen was Mama ook mijn moeder niet!’

biografie

Getty Kaspers (1948) is zangeres. In 1975 won ze met de band Teach-In de tot nu toe laatste keer voor Nederland het Eurovisie Songfestival met het nummer *Ding-a-dong*. Nadat Teach-In in 1976 uit elkaar ging, had ze kort een solocarrière. Onlangs verscheen haar door Dave Boomkens opgetekende levensverhaal: *Een leven lang geleden* (Luitingh-Sijthoff). Getty Kaspers woont met haar man Cor in Markelo.

GRATIS BOEK? Kijk op p. 151 en maak kans!

Ma vertelde later dat ze me in het ziekenhuis achterliet en twee keer per dag langsging om borstvoeding te geven. Toen ze geen melk meer had, heeft ze me naar het weeshuis gebracht. Tja... Verdrietig verhaal. Het huwelijk met die Oostenrijker hield geen stand, ze ging met haar zoontje terug naar Nederland. Waar ze een nieuw gezin stichtte.”

“Van een herenhuis met een grote tuin in Weiz kwam ik in een huisje met een betonnen plaatsje achter in Pathmos terecht. Dat was een arbeiderswijk in Enschede. Ik woonde bij een vrouw van wie ik verstandelijk wist dat ze mijn moeder was, maar die gevoelsmatig net zo goed de buurvrouw had kunnen zijn met een man en een hoop kinderen. Er kwamen allemaal mensen naar me kijken. Iedereen vond het reuze-interessant. Het waren aardige mensen, maar ik kon niet verstaan wat ze tegen me zeiden. Langzaam leerde ik Nederlands, ik dacht tenminste dat het Nederlands was, maar het was Twents. Ma en haar man waren harde werkers maar met nu zes kinderen hadden ze het niet breed. Ik besloot er het beste van te maken. Van Onze Lieve Heer heb ik gelukkig een optimistisch karakter meegekregen. Wat ook hielp, is dat ik toen al een degelijke opvoeding achter de rug had.”

“In Oostenrijk hadden ze gezegd dat ik in Nederland mijn opleiding tot kleuterleidster kon afmaken. Dat was niet zo. Ik moest aan het werk: in de huishouding bij een apothekersgezin. Een deel van het geld dat ik verdiende spaarde ik op, want ik wilde terug naar Oostenrijk. Ik vond het in Nederland maar niks. Ma nam intussen weer contact op met het Jugendamt: kon ik niet terug? Dat scheelde haar een extra mond om te voeden. Die brief kwam ik onlangs pas tegen in mijn dossier – ik was verbijsterd. Nee, schreef het Jugendamt terug,

het kind draagt nu de naam van haar stiefvader – Kaspers; we kunnen haar niet zomaar terugnemen. Toch zette Ma me met mijn kofertje op de trein naar Weiz. Mama viel bijna flauw van schrik toen ik daar ineens stond. Ze plaatste me bij de nonnen in Graz, om daar een opleiding te volgen. Het was goed bedacht maar ik kon daar niet aarden. Ik had aan de vrijheid geroken en wilde mijn leven niet meer door nonnen laten bepalen. Hoe pijnlijk het ook was: ik vertrok weer naar Nederland.”

“In Weiz had ik een songfestivalletje gewonnen, dus ik wist: zingen kan ik. Terug in Enschede deed ik auditie bij Fred Gaasbeek, toen bekend als Freddy Golden, om bij zijn The Freddy Golden Orchestra te gaan zingen. In het begin kende ik weinig liedjes en moest ik hard studeren om mee te doen. Maar toentertijd was Duitstalige muziek populair in de Achterhoek, dat was in mijn voordeel. Ik trok veel op met John, de jongere broer van Fred. We waren altijd samen, ook later bij Teach-In, waar hij basgitaar speelde. Via John rolde ik de familie Gaasbeek binnen en daar had ik het naar mijn zin. Mooie tijd. We deden optredens op feesten en bruiloften, in de weekenden in dancings. Ik trok op met muzikanten, zwierf door het land, deed waar ik goed in was. Ik had eindelijk mijn eigen leven en daar genoot ik van. Ik kon niet weten wat er verder zou gebeuren, maar voor toen was het goed.”

“Ik ben niet rancuneus. Mama was streng maar ze bedoelde het goed en later kregen we een goede band. Ik kan me ook iets bij Ma's situatie voorstellen. Dat ze zwanger werd neem ik haar niet kwalijk. In die tijd had je de pil nog niet. Het probleem is dat ze nooit eerlijk tegen mij is geweest. Ze had steeds een ander verhaal en ik weet niet wie mijn biologische vader is. Nadat ik in 1975 met Teach-In het Songfestival had gewonnen, werd ik gebeld door een vrouw die zei dat ze waarschijnlijk mijn halfzus was. Haar vader had een relatie met mijn moeder gehad, en toen was zij ineens vertrokken. Dat klonk geloofwaardig, maar in die tijd kwam er zoveel op me af dat ik er niks mee heb gedaan. Ook omdat ze vertelde dat haar vader niet meer leefde. Ik ben wel benieuwd of er iemand gaat reageren nu mijn boek uit is. Ik zou het mooi vinden om mijn vader een gezicht te kunnen geven.” ■

Ik trok op met muzikanten, zwierf door het land, deed waar ik goed in was'